

gem. Ta lokalizacija objekta v Drugem namreč predstavlja pogoj subjektive zahteve Drugega, ki šele omogoča dedukcijo. Gon (in s tem perverzija) tako predstavlja tisto točko, kjer interpretacija v psihoanalitičnem pomenu besede ni (več) mogoča. Ostane le še neskončna kontemplacija, če uporabimo Agambenov izraz. Ostane le še vseživljenjsko učenje kot učenje učenja, nemogoči dvig interpretacije na meta raven. Ne gre torej za brezformnost perverzije, temveč za to, da sama o svoji formi, strukturi, normi, regulativni ideji vztrajno molči. V tem je vsa metafizičnost perverzne »prekoračitve« metafizike, ki jo kritike metafizike tako zlahka spregledajo.

Literatura

- Adorno, T. W. (1998). *Critical Models: Interventions and Catchwords*, New York: Columbia University Press.
- Adorno, T. W. (2009). Teorija polizobrazbe. *Problemi*, XLVII/6–7, 5–35.
- Agamben, G. (1996). *Mezzi senza fine*, Torino: Bollati Boringhieri.
- Agamben, G. (2004). *Homo sacer. Suverena oblast in golo življenje*, Ljubljana: Študentska založba.
- Agamben, G. (2009). K. *Problemi*, XLVII/4–5, 171–188.
- Agamben, G. (2011). *Stanze. La parola e il fantasma nella cultura occidentale*, Torino: Einaudi, 3. izdaja.
- Chiesa, L. in Ruda, F. (2011). The event of language as force of life: Agamben's linguistic vitalism. *Angelaki: Journal of the Theoretical Humanities*, XVI/3 163–180.
- Cokan, P. (2011). *Kritično mišljenje: priročnik za mladinske delavce*, Maribor: Zavod PIP.
- Deleuze, G. (2000). Predstavitev Sacherja-Masocha. Hlad in krutost. V: Zupančič, A. (ur.). *Mazohizem in zakon*. Ljubljana: Društvo za teoretsko psihoanalizo, 5–100.
- Deleuze, G. (2002). Družba nadzora. *Filozofski vestnik*, XXIII/3, 167–177.
- Deleuze, G. (2011). *Razlika in ponavljanje*, Ljubljana: Založba ZRC.
- Freud, S. (1995). *Tri razprave o teoriji seksualnosti*, Ljubljana: Studia Humanitatis – Škuc FF.
- Foucault, M. (1998). *Zgodovina norosti v času klasicizma*, Ljubljana: Založba */cf.
- Foucault, M. (2001). *Power*, New York: New Press.